

Марія Долинська

доцент кафедри цивільного права та процесу
Навчально-наукового Інституту права та психології
Національного університету “Львівська політехніка”
доктор юридичних наук, доцент
dolynska_ms@ukr.net

ОСОБЛИВОСТІ ПОСВІДЧЕННЯ ДОВІРНОСТЕЙ, ПРИРІВНЮВАНИХ ДО НОТАРІАЛЬНО ПОСВІДЧЕНИХ, ПОСАДОВИМИ ТА СЛУЖБОВИМИ ОСОБАМИ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

<http://doi.org/10.23939/law2020.25.141>

© Долинська М., 2020

Розглянуто особливості посвідчення довіреностей, прирівнюваних до нотаріально посвідчених, посадовими та службовими особами закладів охорони здоров'я України. Проаналізовано нормативні акти, які регулюють порядок укладення та посвідчення довіреностей, прирівнюваних до нотаріально посвідчених, зокрема, уповноваженими на це посадовими та службовими особами закладів охорони здоров'я. Досліджено поняття довіреностей, а також здійснено їх класифікацію.

Посвідчення довіреностей посадовими та службовими особами закладів охорони здоров'я України, переліченими у статті 40 Закону України “Про нотаріат”, повинно відбуватися із дотриманням норм чинного українського законодавства, зокрема норм Цивільного кодексу України, Земельного кодексу України, Закону України “Про нотаріат”, Порядку посвідчення заповітів і довіреностей, що прирівнюються до нотаріально посвідчених, а також інших нормативно-правових актів.

Окрему увагу автором приділено змісту довіреностей. У статті також розглянуто порядок припинення та скасування нотаріально посвідченої довіреності.

Ключові слова: посадові та службові особи закладів охорони здоров'я, довіреності, прирівнювані до нотаріально посвідчених.

Постановка проблеми. Одним із найпоширеніших видів нотаріальних дій є посвідчення довіреностей.

Від правильності посвідчення довіреностей і нотаріусами, і довіреностей, які посвідчені посадовими службовими особами відповідно до статті 40 Закону України “Про нотаріат”, певною мірою залежить дійсність укладених на підставі цих довіреностей договорів.

Проблеми правового регулювання посвідчення довіреностей є одним із предметів дискусій, особливо сьогодні, коли тривають бойові дії на території Сходу України. У зв'язку із цим, варто вирішити низку проблем, які постають перед посадовими та службовими особами, уповноваженими на посвідчення довіреностей, прирівнюваних до нотаріально посвідчених, саме у процесі їх укладання. Ця тема є доволі актуальною для дослідження, адже дасть змогу проаналізувати нормативно-правові акти, а також їх прогалини, щодо здійснення нотаріального процесу під час складання та посвідчення довіреностей. Висновки дослідження сприятимуть виявленню способів вдосконалення нотаріального процесу щодо посвідчення довіреностей, прирівнюваних до нотаріально посвідчених.

Мета статті – проаналізувати норми Закону України “Про нотаріат”, Цивільного кодексу України та інших нормативних актів, які регулюють порядок посвідчення довіреностей, зокрема таких, яких прирівнюють до нотаріально посвідчених.

Методологічною основою цього дослідження стали і загальнотеоретичні, і спеціальні методи, серед яких потрібно виокремити порівняльно-правовий та діалектичний методи.

Аналіз дослідження проблеми. Посвідчення довіреностей доволі ґрунтовно досліджували науковці України. Дослідженням нотаріально посвідчених довіреностей присвятили свої праці В. Баранкова, В. Комаров, С. Фурса, Є. Фурса, М. Дякович, В. Бесчастний, О. Філонов, В. Субботін, Л. Сміян, Ю. Нікітін, П. Хоменко, Є. Харитонов, О. Харитонova, Н. Майданик, Л. Радзівська, С. Пасічник та інші.

Однак у працях названих науковців висвітлено переважно питання укладення та посвідчення довіреностей державними та приватними нотаріусами та недостатньо приділено уваги аналізу законодавству щодо вчинення органами квазінотаріату довіреностей, прирівнюваних до нотаріально посвідчених, зокрема, посадовими та службовими особами закладів охорони здоров’я України.

Виклад основного матеріалу. Представництво, яке ґрунтується на договорі, також може здійснюватися за довіреністю. Відповідно до частини третьої статті 244 Цивільного кодексу України довіреність – це письмовий документ, який видає одна особа іншій особі для представництва перед третіми особами [1].

Ми погоджуємося з думкою більшості вчених, зокрема з Р. О. Стопчаком, що “довіреність” і “доручення” – різні види представництва. Довіреність – це фіксація довіри довірителя представнику діяти від його імені та в його інтересах. А доручення – це є договір щодо вчинення певної кількості дій [2, с. 79].

У нотаріальній практиці здебільшого внутрішні відносини представництва оформляють договором доручення, а зовнішні – довіреністю, тому договір доручення не має спеціальних вимог щодо форми і сторони можуть на власний розсуд визначати, в якій формі укладати правочин, а у разі укладення довіреності такі умови наявні [3, с. 95–96].

На думку А. Серої, розуміння понять доручення і довіреності в контексті правовідносин представництва як синонімічних є помилковим, водночас можливе застосування терміну “доручення” для характеристики конкретних повноважень, що реалізуються представником на підставі довіреності. Договір доручення за таких умов є підставою (не виключною) для видачі довіреності, тобто є необхідною передумовою для реалізації особою свого передбаченого законом права на вчинення зазначеного одностороннього правочину, а отже, і передумовою для об’єктивізації повноважень у відповідному письмовому документі – довіреності [4, с. 57].

Завдання повіреного – представити інтереси довірителя в певних установах та організаціях перед третіми особами. При цьому для повіреного довіреність ніяких самостійних прав на майно, яке отримане для здійснення правочину, зокрема договору, не породжує, а лише передбачає повноваження, якими наділений представник та призначається для третіх осіб.

Довіреність – це односторонній правочин і, відповідно, він має відповідати вимогам, установленим для всіх такого роду правочинів у частині третій статті 202 Цивільного кодексу України. Тому її видача не вимагає згоди представника, а прийняття довіреності або відмова від неї є правом представника [5, с. 571].

Тобто, представник довірителя самостійно вирішує, чи використати довіреність для здійснення певних дій на користь довірителя чи відмовитися від довіреності. І довірителем, і повіреною особою може бути фізична та юридична особи.

Усі довіреності умовно поділяють на: довіреності, які можуть існувати у простій письмовій формі; довіреності, що прирівнюються до нотаріально посвідчених; довіреності, які потребують обов’язкової нотаріальної форми.

Залежно від обсягу повноважень довіреності можна поділити на: для здійснення однієї дії (разува); для здійснення одноразових дій протягом визначеного строку; для здійснення різних дій протягом визначеного строку [6, с. 279].

Погоджуємося з думкою тих авторів, які цей поділ довіреностей називають разова, спеціальна та загальна (генеральна) довіреності [7, с. 279].

Аналізуючи норми статті 245 Цивільного кодексу України доходимо висновку, що законодавець у дві окремі групи виділяє довіреності, які можна посвідчити в закладах охорони здоров'я України.

До першої групи (частина третя) зараховано довіреність військовослужбовця або іншої особи, яка перебуває на лікуванні у госпіталі, санаторії та іншому військово-лікувальному закладі, яку може посвідчити начальник цього закладу, його заступник із медичної частини, старший або черговий лікар.

До другої групи (частина четверта) належить довіреність на одержання заробітної плати, стипендії, пенсії, аліментів, інших платежів та поштової кореспонденції (поштових переказів, посилок тощо), яку може посвідчити посадова особа організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на стаціонарному лікуванні, або за місцем його проживання.

Отже, законодавець здійснив поділ (виокремлення) довіреностей залежно від суб'єктів, від імені яких вони укладаються.

Згідно із частиною другою статті 40 Закону України "Про нотаріат", до нотаріально посвідчених довіреностей прирівнюють:

– довіреності військовослужбовців або інших осіб, які перебувають на лікуванні в госпіталах, санаторіях та інших військово-лікувальних закладах, посвідчені начальниками цих закладів, їх заступниками з медичної частини, старшими або черговими лікарями цих госпіталів, санаторіїв та інших військово-лікувальних закладів;

– довіреності військовослужбовців, а в пунктах дислокації військових частин, з'єднань, установ і військово-навчальних закладів, де немає нотаріуса чи посадових осіб органів місцевого самоврядування, які вчиняють нотаріальні дії, а також довіреності працівників, членів їхніх сімей і членів сімей військовослужбовців, посвідчені командирами (начальниками) цих частин, з'єднань, установ або військово-навчальних закладів;

– довіреності осіб, які тримаються в установах виконання покарань чи слідчих ізоляторах, посвідчені начальниками таких установ чи слідчих ізоляторів;

– довіреності осіб, які проживають у населених пунктах, де немає нотаріусів, посвідчені уповноваженою на це посадовою особою органу місцевого самоврядування, крім довіреностей на право розпорядження нерухомим майном, довіреності на управління і розпорядження корпоративними правами та довіреності на користування та розпорядження транспортними засобами [8].

Здійснивши порівняльний аналіз норм статті 245 Цивільного кодексу України та статті 40 Закону України "Про нотаріат", доходимо висновку, що прирівнюваними до нотаріально посвідчених довіреностей потрібно вважати лише довіреності від імені військовослужбовців або інших осіб, які перебувають на лікуванні в госпіталах, санаторіях та інших військово-лікувальних закладах.

Посвідчення довіреностей вказаними вище посадовими особами виконують із дотриманням вимог чинного законодавства, зокрема норм Цивільного кодексу України, Земельного кодексу України, Закону України "Про нотаріат", Порядку посвідчення заповітів і довіреностей, що прирівнюються до нотаріально посвідчених, а також інших нормативно-правових актів.

Наголошуємо на тому, що посадові та службові особи закладів охорони здоров'я України, що посвідчують довіреності, прирівнювані до нотаріально посвідчених, не вправі посвідчувати довіреності і на своє ім'я, і від свого імені, а також не вправі здійснювати їх і на ім'я, і від імені дружини своєї або чоловіка свого. Також вказані посадові чи службові особи не мають права укладати довіреності на ім'я своїх синів та дочок, матері, батька, онуків, діда, баби, зокрема своїх братів чи сестер.

Наголошуємо, що на відміну від нотаріальних довіреностей, які складають у двох примірниках, прирівняні до нотаріальних довіреності складають лише в одному примірнику.

Посадові, службові особи посвідчують довіреність, складену однією особою на ім'я одного або кількох представників або осіб, яких представляють, з чітко визначеними юридичними діями, що належить вчинити.

Довіреність на вчинення правочину, який відповідно до його змісту може вчинити лише особисто довіритель (наприклад, довіреність на вчинення заповіту або на подання повіреним до державної нотаріальної контори заяви про прийняття спадщини), посадовою, службовою особою не посвідчують.

Довіреність на укладення договору дарування, у якій не встановлено імені обдаровуваного, є нікчемною.

Чинне законодавство містить певні вимоги до довіреностей і нотаріально посвідчених, і прирівняних до нотаріально посвідчених.

Так, зокрема, у тексті довіреності потрібно зазначити:

місце її складання (підписання);

дата її складання (підписання);

прізвище, ім'я, по батькові (повне найменування юридичної особи) і місце проживання (місцезнаходження юридичної особи) представника і особи, яку представляють, а в необхідних випадках і посаду, яку вони займають. У довіреності на ім'я адвоката зазначають місце і дату її складання (підписання), прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання особи, яку представляють, у разі потреби – посаду, яку вона займає, а також прізвище, ім'я, по батькові адвоката, номер і дату видачі свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, організаційну форму здійснення адвокатської діяльності.

Службова чи посадова особа закладів охорони здоров'я України, як і нотаріуси, починаючи вчинення нотаріальної дії, зобов'язана встановити особу громадянина, який звернувся до неї з проханням вчинити нотаріальну дію, а також перевірити його дієздатність [9, с. 100].

Варто наголосити на тому, що у кожному випадку військовослужбовець або інша особа, що перебуває на лікуванні у госпіталі, санаторії та іншому військово-лікувальному закладі, яка звертається до начальника цього закладу, його заступника з медичної частини, старшого або чергового лікаря за вчинення довіреності, самостійно визначає обсяг повноважень своєї повіреної особи.

Також зауважимо, що відповідно до статті 34 Сімейного кодексу України реєстрація шлюбу через представника не допускається. Однак відповідно до статті 28 Кодексу, якщо жінка і (або) чоловік не можуть через поважні причини особисто подати заяву про реєстрацію шлюбу до органу державної реєстрації актів цивільного стану, то таку заяву, нотаріально засвідчену, можуть подати їхні представники. Тобто вказані особи можуть у нотаріальному порядку посвідчити довіреність лише на уповноваження представника на подання від їх імені заяви (підпис на якій повинен бути нотаріально засвідчений) в органи державної реєстрації актів цивільного стану про реєстрацію шлюбу. Тоді реєстрацію шлюбу проводитимуть лише за особистої участі в церемонії нареченого та нареченої.

Варто нагадати, що відповідно до статті 22 Сімейного кодексу України шлюбний вік для чоловіків та жінок встановлено у вісімнадцять років. Особи, які бажають зареєструвати шлюб, мають досягти шлюбного віку на день реєстрації шлюбу. Право на шлюб мають особи, які досягли шлюбного віку. При цьому, за заявою особи, яка досягла шістнадцяти років, за рішенням суду їй може бути надано право на шлюб, якщо буде встановлено, що це відповідає її інтересам [10].

Термін дії довіреності визначає довіритель і зазначається у тексті документа літерами, але не може перевищувати строку, визначеного законодавством України. Якщо ж у довіреності строк її дії не встановлено, то вона зберігає чинність до припинення її дії (частина перша статті 247 Цивільного кодексу України). Довіреність, призначена для вчинення дій за кордоном, яка не містить указівок про строк її дії, зберігає силу до її скасування особою, яка видала довіреність.

Посвідчена довіреність вручається особі, від імені якої вона посвідчена, або на прохання такої особи і за її рахунок надсилається за зазначеною нею адресою особі, на ім'я якої видана така довіреність.

Відповідно до частини третьої статті 247 Цивільного кодексу України, довіреність, у якій не вказана дата її вчинення, є нікчемною. Також нікчемною є довіреність на укладання договору дарування, у якій не встановлено імені обдаровуваного.

Строк дії довіреності починають відраховувати від моменту її посвідчення чи оформлення. Довіреність, в якій не зазначена дата її посвідчення, визнають нікчемною відповідно до статті 247 Цивільного кодексу, тобто вона не має правового значення. У самому тексті довіреності строк її дії зазначають словами.

За загальним правилом повірена особа повинна особисто виконувати всі покладені на неї довірительом повноваження. Однак вона може передоручити виконання цих обов'язків. Таке передоручення може бути наявне у випадках, коли у самому тексті довіреності є чітке уповноваження передоручити виконання дій або коли повірена особа змушена обставинами для охорони інтересів довірителя передоручити виконання покладених на неї обов'язків. Варто наголосити на тому, що довіреність, за якою повноваження передаються через передоручення іншій особі, підлягає лише нотаріальному посвідченню.

При посвідченні довіреності посадові та службові особи органів охорони здоров'я повинні зберігати нотаріальну таємницю та не розголошувати відомості, отримані під час посвідчення, Аналогічне правило стосується осіб, яким про посвідчення довіреності стало відомо у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків та які були залучені для їх посвідчення, наприклад підписання її замість довірителя (в зв'язку з неможливістю самостійно підписати довіреність довірительом).

Особа, яка видала довіреність, може в будь-який час скасувати довіреність або передоручення.

Відповідно до статті 248 Цивільного кодексу України, припинення представництва за довіреністю відбувається внаслідок:

- закінчення строку довіреності, а стосовно разової довіреності – здійснення дій представником, на які він уповноважений;
- скасування довіреності особою, яка її видала. Тобто особа, яка видала довіреність, за винятком безвідкличної довіреності може в будь-який час скасувати довіреність або передоручення. Згідно зі статтею 249 Цивільного кодексу України відмова від цього права є нікчемною;
- відмова особи, якій видано довіреність;
- припинення юридичної особи, від імені якої видано довіреність;
- припинення юридичної особи, на ім'я якої видано довіреність;
- смерті громадянина, який видав довіреність, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним або безвісно відсутнім;
- смерті громадянина, якому видано довіреність, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним або безвісно відсутнім.

Для того щоб скасувати нотаріально посвідчену довіреність, довірительу необхідно звернутися до нотаріуса із заявою про скасування довіреності та повідомити про скасування особу, якій довіреність видана, а також відомих їй третіх осіб, перед якими видано довіреність.

Оскільки, прирівняні до нотаріально посвідчених довіреностей, складаються в одному примірнику, питання скасування довіреностей вирішуватимуть переданням нотаріально посвідченої заяви довірителя про скасування складеної ним довіреності на ім'я повіреного з наступним повідомленням і самого повіреного, і третіх осіб про її скасування.

На нашу думку, при складанні довіреності, прирівнюваної до нотаріально посвідченої, довірительу варто зробити фотокопію складеної довіреності, щоб у разі необхідності мати можливість захистити свої права та законні інтереси в майбутньому.

Висновок. Вважаємо за необхідне увідповіднити до норм чинного законодавства статтю 58 Закону України “Про нотаріат”, виклавши її у новій редакції. Зокрема, необхідно слово “доручення” замінити на слово “довіреність”.

Оскільки довіреність на ведення спадкової справи, зокрема оформлена відповідно до статті 40 Закону України “Про нотаріат”, не дає право повіреному подавати відповідні заяви про відмову від прийняття спадщини чи про прийняття спадщини від імені довірителя, вважаємо за доцільне надати право начальникам госпіталів, санаторіїв, інших військово-лікувальних закладів засвідчувати справжність підпису на документах військовослужбовців, які перебувають на їх лікуванні.

Посвідчення довіреностей посадовими та службовими особами закладів охорони здоров'я України, переліченими у статті 40 Закону України “Про нотаріат”, повинно відбуватися з дотриманням норм чинного українського законодавства, зокрема норм Цивільного кодексу України, Земельного кодексу України, Закону України “Про нотаріат”, Порядку посвідчення заповітів і довіреностей, яких прирівнюють до нотаріально посвідчених, а також інших нормативно-правових актів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40. Ст. 356.
2. Стопчак Р. О. Розмежування понять довіреність та доручення в нотаріальному процесі України. *Цивілістична процесуальна думка*. 2016. № 4. С. 77–80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tsprv_2016_4_22.
3. Балабан Д. В., Заборовський В. В. Співвідношення довіреності і договору доручення. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Право. 2017. Вип. 43(1). С. 93–96. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_43\(1\)_24](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_43(1)_24).
4. Серая Анастасія. Поняття і правова природа довіреності. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 12. С. 53–57.
5. Цивільне право України. Загальна частина: підручник / за ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнецової, Р. А. Майданика. – 3-тє вид, переробл. і допов. К.: Юрінком Інтер, 2010. – 976 с.
6. Цивільне та сімейне право України: підруч. / за ред. Є. О. Харитонова, Н. Ю. Голубевої. К.: Правова єдність, 2009. 968 с.
7. Цивільне право: підручник: у 2 т. / В. І. Борисова (кер. авт. кол.), Л. М. Баранова, Т. І. Бєгова та ін.; за ред. В. І. Борисової, І. В. Спасибо-Фатєєвої, В. Л. Яроцького. Х.: Право, 2011. т. 1. 656 с.
8. Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 р. № 3425-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 39. Ст. 383.
9. Долинська М. С. Нотаріально посвідчені довіреності й довіреності, що прирівнюються до нотаріально посвідчених. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2011. № 4. С. 99–102.
10. Сімейний кодекс України: Закон України від 10.01.2000 р. № 2947-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 21–22. Ст. 135.

REFERENCES

1. *Sy`vil`ny`j kodeks Ukrainy`*: Zakon Ukrainy` vid 16.01.2003 r. No. 435-IV. Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrainy`. 2003. No. 40. St. 356.
2. Stopchak R. O. Rozmezhuвання ponyat` dovirenist` ta doruchennya v notarial`nomu procesi Ukrainy` [Differentiation of powers of attorney and power of attorney in the notarial process of Ukraine]. *Sy`vilisty`chna procesual`na dumka*. 2016. # 4. S. 77–80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tsprv_2016_4_22
3. Balaban D. V., Zaborovs`ky`j V. V. Spivvidnoshennya dovirenosti i dogovoru doruchennya [Value of power of attorney and contract of power of attorney]. *Naukovy`j visny`k Uzhgorod`s`kogo nacional`nogo univerty`tetu*. Seriya: Pravo. 2017. Vy`p. 43(1). S. 93–96. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_43\(1\)_24](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2017_43(1)_24).
4. Syeraya Anastasiya. Ponyattya i pravova pry`roda dovirenosti. *Pidpry`yemny`cztvo, gospodarstvo i pravo*. 2016. # 12. S. 53–57.
5. *Sy`vil`ne pravo Ukrainy`*. Zagal`na chasty`na: pidruchny`k [Civil Law of Ukraine. The general part: the textbook] / Za red. O. V. Dzery`, N. S. Kuznyeczovoyi, R. A. Majdan`ka. 3-tye vy`d, pererob. i dopov. K.: Yurinkom Inter, 2010. 976 s.
6. *Sy`vil`ne ta simejne pravo Ukrainy`*: pidrucl. [Civil and Family Law of Ukraine: Textbook] / Za red. Xary`tonova Ye. O., Golubyevoyi N. Yu. K.: Pravova yednist`, 2009. 968 s.
7. *Sy`vil`ne pravo: pidruchny`k: u 2 t.* [Civil law: a textbook: in 2 volumes] / V. I. Bory`sova (ker. avt. kol.), L. M. Baranova, T. I. Byegova ta in.; za red. V. I. Bory`sovoyi, I. V. Spasy`bo-Fatyeyevoyi, V. L. Yarocz`kogo. X.: Pravo, 2011. t. 1. 656 s.
8. Pro notariat: Zakon Ukrainy` vid 02.09.1993 r. No. 3425-XII. Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrainy`. 1993. No. 39. St. 383.
9. Doly`ns`ka M. S. Notarial`no posvidcheni dovirenosti j dovirenosti, shho pry`rivnyuyut`sya do notarial`no posvidcheny`x [Notarized power of attorney and power of attorney equivalent to notarized certificate]. *Pivdenoukrayins`ky`j pravny`chy`j chasopy`s*. 2011. # 4. S. 99–102.
10. *Simejny`j kodeks Ukrainy`*: Zakon Ukrainy` vid 10.01.2000 r. # 2947-III. Vidomosti Verxovnoyi Rady` Ukrainy`. 2002. No. 21–22. St. 135.

Дата надходження: 07.02.2020 р.

Мария Долинская

ОСОБЕННОСТИ УДОСТОВЕРЕНИЯ ДОВЕРЕННОСТЕЙ, ПРИРАВНИВАЕМЫХ К НОТАРИАЛЬНО УДОСТОВЕРЕННЫМ, ДОЛЖНОСТНЫМИ И СЛУЖЕБНЫМИ ЛИЦАМИ УЧРЕЖДЕНИЙ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ УКРАИНЫ

Рассматриваются особенности удостоверения доверенностей, приравняемых к нотариально удостоверенным, должностными и служебными лицами учреждений здравоохранения Украины.

В статье осуществлен анализ нормативных актов, регулирующих порядок заключения и удостоверения доверенностей, приравняемых к нотариально удостоверенным, в частности, уполномоченными на это должностными и служебными лицами учреждений здравоохранения.

В статье исследовано понятие доверенностей, а также осуществлена их классификация.

Удостоверение доверенностей, должностными и служебными лицами учреждений здравоохранения Украины, перечисленными в статье 40 Закона Украины “О нотариате”, должно происходить с соблюдением норм действующего украинского законодательства, в частности норм Гражданского кодекса Украины, Земельного кодекса Украины, Закона Украины “О нотариате”, Порядка удостоверения завещаний и доверенностей, которые приравниваются к нотариально удостоверенным, а также других нормативно-правовых актов.

Особое внимание автором уделено содержанию доверенностей. В статье также рассмотрен порядок прекращения и отмены нотариально удостоверенной доверенности.

Ключевые слова: должностные и служебные лица учреждений здравоохранения, доверенности, приравняемые к нотариально удостоверенным.

Maria Dolynska

Educational and Scientific Institute of Law and Psychology
Lviv Polytechnic National University
Associate Professor of the Department of Civil Law and Process
Doctor of Laws, Associate Professor

SPECIAL FEATURES OF CERTIFICATION OF POWERS OF ATTORNEY THAT EQUAL TO NOTARIAL BY PUBLIC INDIVIDUALS AND OFFICIAL PERSONS OF HEALTH CARE ESTABLISHMENTS OF UKRAINE

The peculiarities of certification of powers of attorney that equal to notarial by public individuals and official persons of health care establishments of Ukraine are considered.

In the article the analysis of normative acts, regulating the procedure for testamentation and certification of powers of attorney that equal to notarial, including by authorized individual officials and official persons of healthcare care establishments, is made.

The concept of powers of attorney is investigated and their classification is carried out.

The author states that public individuals and official persons of health care establishments of Ukraine who certify the powers of attorney that equal to notarial, are not entitled to certify powers of attorney in their name and on behalf of their name, as well as in the name of and on behalf of his wife or her husband. Specified public individuals, official persons have also no right to perform powers of attorney in the name of their sons and daughters, mother, father, grandchildren, grandfather, grandmother, including their brothers or sisters.

Analyzing the issue of the certification of the power of attorney to make a donation contract on behalf of the patient, the author emphasizes the necessity to indicate the name of donee.

While certifying the powers of attorney public individuals, official persons of health care establishments of Ukraine, listed in Article 40 of the Law of Ukraine “On Notariate”, should strictly adhere to the norms of the current legislation, in particular the norms of the Civil Code of Ukraine, the Land Code of Ukraine, the Law of Ukraine “On Notariate”, the Procedure of certifying wills and powers of attorney that equal to notarial, as well as other normative and legal acts.

The author pays special attention to the content of powers of attorney. The procedure for termination and cancellation of a notarized power of attorney is examined.

Key words: public individuals and official persons of health care establishments, powers of attorney that equal to notarial.